

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 10 oktober 2012 in zaak nr. 12/30692 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 24 september 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 oktober 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De staatssecretaris van Veiligheid en Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft zich nader uitgelaten.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2. In de enige grief klaagt de vreemdeling, zakelijk weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de maatregel van bewaring wordt gevorderd door het belang van de nationale veiligheid. Daartoe stelt hij dat indien er aanleiding bestaat om de inbewaringstelling op die grond te baseren, sprake dient te zijn van een bijzondere aanwijzing van de staatssecretaris. Nu niet is gebleken van een degelijke bijzondere aanwijzing, is de bewaring onrechtmatig, aldus de vreemdeling.

2.1. Volgens paragraaf A6/5.3.3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), voor zover thans van belang, kan, indien er aanleiding bestaat de inbewaringstelling te baseren op het belang van de nationale veiligheid, dat alleen na een bijzondere aanwijzing van de staatssecretaris.

2.2. Tussen partijen is niet in geschil dat niet is gebleken van een bijzondere aanwijzing, als bedoeld in paragraaf A6/5.3.3.2 van de Vc 2000. Nu de rechtbank in de aangevallen uitspraak evenwel heeft nagelaten om dit bij haar beoordeling te betrekken, is de grief in zoverre terecht voorgedragen. De grief kan evenwel, gelet op het navolgende, niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden.

2.3. Op het formulier waarin de maatregel van bewaring is vastgelegd (hierna: het formulier) staat vermeld dat het belang van de nationale veiligheid de inbewaringstelling van de vreemdeling vordert omdat hij Nederland niet op de voorgeschreven wijze is binnengekomen en zich in strijd met de vreemdelingenwetgeving gedurende enige tijd aan het toezicht op vreemdelingen heeft onttrokken, zich niet aan één of meer andere voor hem

geldende verplichtingen heeft gehouden als bedoeld in hoofdstuk 4 (grensbewaking, toezicht en uitvoering) van het Vreemdelingenbesluit 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, verdachte is van enig misdrijf dan wel daarvoor is veroordeeld en tot ongewenst vreemdeling is verklaard als bedoeld in artikel 67 van de Vreemdelingenwet 2000.

2.4. In zijn verweerschrift heeft de staatssecretaris aangegeven dat uit een nadere bestudering van het dossier is gebleken dat de vreemdeling niet in het belang van de nationale veiligheid, maar in het belang van de openbare orde in bewaring is gesteld en dat dit op het formulier abusievelijk verkeerd is aangekruist. Uit dat formulier kan volgens de staatssecretaris afdoende worden afgeleid dat er sprake is van een kennelijke verschrijving en dat de vreemdeling in bewaring is gesteld in het belang van de openbare orde omdat hij de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert. De staatssecretaris wijst in dit kader op de gronden, als hiervoor onder 2.3. vermeld, die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd.

2.5. Hoewel op het formulier is aangekruist dat het belang van de nationale veiligheid de inbewaringstelling van de vreemdeling vordert, is daarvoor in de omschrijving van de bewaringsgronden noch in het dossier enig aanknopingspunt te vinden. Nu de staatssecretaris voorts in zijn verweerschrift uitdrukkelijk heeft aangegeven dat zich hier een misslag heeft voorgedaan, bestaat geen grond voor het oordeel dat de vreemdeling om een andere reden dan in het belang van de openbare orde in bewaring is gesteld.

In hoger beroep is overigens onbestreden dat de gronden, hiervoor onder 2.3. vermeld, terecht aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd. Deze gronden geven bovendien aanleiding om aan te nemen dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling van de vreemdeling vordert omdat het risico bestaat dat hij zich aan het toezicht zal onttrekken of de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank terecht overwogen dat de gronden die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd voldoende zijn om de maatregel te kunnen dragen.

3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd met verbetering van de gronden waarop deze rust.

4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

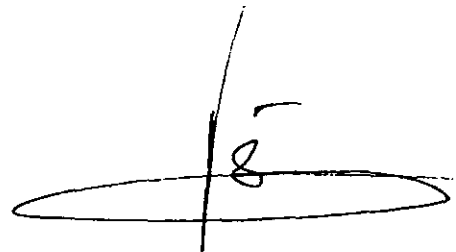
w.g. Van Gemert
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 december 2012

243-644

Verzonden: 7 december 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser